

Scénář - reportáž pan Rohrmüller

Poselství reportáže: Už nikdy válku

Jednotlivé kroky	Nahrávka
Text student	Rozhovor s panem Rohrmüllerem, nar. 1930, pamětníkem. Už nikdy válku
Úvod do reportáže / atmoséra	Kostelní zvony/stará fotka kostela, pak začátek
Pan Rohrmüller	Každou neděli byl nástup, většinou v 9 hodin. A pak jsem jednou radši šel do kostela než na nástup. A pak hned dostal otec dopis, že tam své syny musí posílat, jinak to bude mít následky. A tak jsem prostě taky musel jít na nástup.
Text student	V Hitlerjugend se děti a mladiství intenzivně připravovali na válku.
Pan Rohrmüller	Vedoucí Schönthalu, který byl o 3 roky starší než já, nás cvičil, ať si leheme do příkopu kvůli hloubkovým letům. Museli jsme se krýt, aby nás letadlo nevidělo.
Text student	Nátlak a donucování určovaly každodenní život.
Pan Rohrmüller (01:00-01:08)	??? (špatně srozumitelné - dialekt) Nikdy jsem nechtěl být v Hitlerjugend. Neměl jsem to zapotřebí. Ale přijali mě a vzdělávali automaticky.
Přechod: Osamění/ bez otce	Smutná hudba, osamocená krajina po válce. Na kraji silnice si hrají děti.
Text student	Situace byla tehdy vážná. Rozdělené rodiny, na venkově stěží normální život. Je jasné, že lidé lpěli na tom mále, co měli. Například být ministrantem.
Pan Rohrmüller	Všichni muži byli pryč, spolky zanikly, žádní hasiči, žádné spolky pro mládež, nic už nebylo. Tak jsem byl během války taky ministrantem. zažil jsem zádušní mše za padlé, to byly vážně smutné věci.
Nahrávka: smuteční hudba/z pohřbu + obrázek hrobů	
Text student	Nepříznivé následky 1. světové války ještě neodezněly. Strach z podobné katastrofy byl všduypřítomný. Nikdo se neodvažoval ani pomyslet, co by se dělo s obyvatelstvem, kdyby sem vpochovaly vítězné mocnosti.
Pan Rohrmüller	Především jsem měl jako kluk strach, protože otec byl v 1. světové válce, takže už měl nějakou představu.
Příp. přehrát lomoz hloubových letů.	
	25. dubna 1945 byly nad silnicí hloubkaři a pořád na ni nalétávali, nahoru a dolů. Tehdy se

Okomentoval(a): [ŠP1]: V nahrávce rozumím něco jiného než v přepisu.

	<p>jmenovala Rosmannstraße, vede od Weidenu až do Pasova. Byl tam velký provoz a pořád tam nízko létala letadla a všechno pozorovala. Létala tam takhle i dva dny předtím, to bylo 23. a 24. A pak přišel 25. duben a dobyli nás Američané. A pak v půl 12 přijel armádní džíp a jezdil nahoru a dolů. A my kluci jsme zvědavě koukali z okna a pak, když padl ten výstřel, jsme šli s rodiči do sklepa. Měli jsme vážně strach v 15 letech.</p> <p>Přijeli s džípem dolů do vesnice, otočili se a jeli zase nazpátek nahoru.</p> <p>Vlajky měli všichni samozřejmě venku. V klidu nás převzali.</p>
Text student	<p>Jak důležitá je pro náš život sjednocená Evropa a jak dlouho už v Německu žijeme v míru – toho si musíme vážít.</p>
Pan Rohrmüller	<p>Lidé by měli být spokojení, žijeme teď 70 let ve skvělé době.</p> <p>Jsem starý muž. Tehdy jsme byli chudí, lidé neměli práci. Pak se Hitler dostal k moci, lidé neměli práci. A teď máme celé roky vzestup. Měli bychom být spokojení. To si myslím, jako starý člověk.</p> <p>Když mladí nadávají, sem dáváme naše peníze, sami máme staré lidi, sami máme...</p> <p>Všem se nám daří dobře, to je můj názor, obecně.</p> <p>A já bych si přál, aby to tak zůstalo, aby Evropa zůstala taková. Vždyť všichni lidé patříme k sobě a člověk by neměl dělat takové věci.</p>